

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1071

24.09.2023 (134)

Ledarskap mellan nationell gemenskap och elitism

från Michael Kühnen

LEDARKÅREN (LEADER CORPS)

På det sätt som beskrivits ovan bildas på ett naturligt sätt en kapabel ledarkår, en egen gemenskap av självständiga, självsäkra ledare som ändå integreras i partiet på ett disciplinerat sätt.

De leder sina respektive anhängare enligt principen om auktoritet och ansvar. De har sin ledarposition att tacka för förtroendet från sina kamrater som är underordnade dem i partiets tjänst. Detta betyder inte alls att liberalistiska sedvänjor sliter på vårt samhälle:

En överordnad väljs inte genom att räcka upp händerna och rita kors, utan en man samlar runt sig en grupp kamrater som litar på honom, bekräftas av partiet som deras överordnade och har då full och obegränsad befälsrätt.

För anhängaren är hans direkta överordnade den person som förkroppsligar partiets kommandomakt; han är skyldig honom trohet, lojalitet och lydnad. Om han är missnöjd med något, om han tvivlar på att en order är korrekt eller om han har andra problem, uttrycker han fritt sin åsikt till sin ledarkollega. Om han sedan känner att han inte tas tillräckligt allvarligt, vänder han sig till nästa högre chef

genom officiella kanaler. När ett beslut väl har fattats lyder han dock utan förbehåll och bevisar på så sätt sin lojalitet mot partiet. Ledarkompisens nästan obegränsade auktoritet inom sitt ansvarsområde finner endast två gränser:

Förtroendet från hans underordnade kamrater och hans disciplin gentemot partiledningen.

Om en ledare förlorar kamraternas förtroende byts han ut. Detta innebär inte att majoriteten av anhängarna kan använda "demokratiska" metoder för att uttrycka ett misstroendevotum och välja en ny överordnad - i princip kommer ingen ledare som är lojal mot partiledningen att bytas ut så länge det inte finns någon bättre eller likvärdig kandidat till ledarplatsen. Om det finns en sådan kandidat måste kandidaten eller en annan anhängare förklara för ledningen att han eller hon kan fullgöra uppgiften bättre än den tidigare befattningshavaren och varför. Detta diskuteras sedan med den senare - han avgår om han känner att den andra personen verkligen kan göra det bättre och att anhängarna har större förtroende för honom. Om han inte är av denna åsikt stannar han kvar på sin post. En tvångsutbyte sker endast om en förlust av förtroende uppenbarligen hotar följarnas framgång, prestationer och funktionssätt. Om den andra kamraten insisterar på att han är den mer kapabla, ger partiet honom en särskild uppgift eller ger honom möjlighet att arbeta självständigt med sina anhängare och på så sätt bevisa sig själv och underbygga sitt anspråk genom prestationer och framgång.

En ledare förväntas basera sin auktoritet på sin förmåga att vinna och behålla sina följares förtroende. Men auktoriteten kommer ändå alltid från partiet. Om han medvetet och med illvilja ständigt bryter mot partilinjen och/eller sin skyldighet att lyda sina överordnade, förlorar han sin auktoritet och ersätts. Ingen riktig partikamrat kommer efter ett sådant partibeslut att fortsätta att följa honom på hans felaktiga väg på grund av personligt engagemang. Om han gör det bevisar han bara att han inte har förstått en partikamrats plikter och måste då bära konsekvenserna.

Det handlar aldrig om att vilja ha rätt gentemot partiet: Även ett felaktigt partibeslut, som genomförs på ett disciplinerat sätt, är fortfarande bättre än en attityd som skulle hota partiets enhet och funktionssätt och förvandla denna kampgemenskap till en diskussionsklubb!

Men så länge en ledarkollega åtnjuter kamraternas förtroende och visar sig lojal mot partiet är och förblir hans auktoritet obegränsad och han kan göra sin plikt och fullgöra sin uppgift med partiets lednings fulla stöd.

Om han är framgångsrik och hans ansvarsområde därför får en omfattning som kräver ytterligare uppdelningar, ger han kompetenta kamrater från sitt följe i

uppdrag att göra detta, som i sin tur måste vinna följeslagarnas förtroende.

Alla dessa regler ska inte uppfattas som en rigid lag, utan som en allmän handlingsguide: vi vill inte ha rigida regler, utan en elastisk, naturligt växande gemenskap, som lever av den goda viljan hos alla inblandade kamrater, som tillsammans söker den bästa lösningen för rörelsen i varje enskilt fall och som vill se den bästa mannen på rätt plats.

Därför är ansvar den andra pelaren i ledarskapsprincipen vid sidan av auktoritet: ledaren är ansvarig inför partiledningen för att se till att hans eller hennes ansvarsområde uppfylls på bästa möjliga sätt. Vårt samhälle måste ständigt och ihärdigt utbilda alla sina ledare till en verklig ansvarskänsla: Detta innebär framför allt att ingen ledare missbrukar ledarprincipen för att klamra sig fast vid sin post eller för att missbruka den på grund av privata känslor som ambition, svartsjuka, egoism, stolthet etc.!

Ansvarskänsla innebär att använda all sin kraft för att fullgöra sin uppgift, att övervinna allt motstånd, men också att frivilligt ställa sig i andra ledet om det finns en bättre person för denna uppgift! Detta måste bli en självklarhet för varje ledare.

När auktoritet och ansvar finner sitt förverkligande i varje ledarkamrats liv och arbete, då utvecklar ledarprincipen sin fulla effektivitet och är oändligt överlägsen alla andra organisatoriska principer! Då växer också en ledarkår fram som skapar historia och som inte känner till och erkänner något "omöjligt"!

ELITESCHULUNG

När partiet växer i antal och betydelse under kampperioden måste det naturliga urvalet av ledare som beskrivs ovan med mera kompletteras med en medveten utbildning av eliten. En partiakademi måste inrättas, där partimedlemmar som är lämpliga som underledare eller ledare utbildas kurs för kurs, så att de sedan kan hitta lämplig sysselsättning i partiets arbeten. Men även här måste man strikt se till att principerna för ett naturligt urval av ledare följs:

Det är sant att när uppbyggnadsperioden är slut kommer det inte längre att vara möjligt för varje kamrat som är lämplig för ledarskap att från ingenstans samla kamrater runt sig och erövra sitt ansvarsområde. Istället kommer de som utexaminerats från ledarskapsakademien att förflyttas till platser där det råder brist på ledare och måste ta över ledarskapet från kamrater som redan är aktiva. Detta får dock under inga omständigheter leda till byråkratisering och en uppluckring av stridsgemenskapen mellan ledare och anhängare. Därför kommer endast en liten

del av partiets elitutbildning att ägnas åt ideologisk utbildning eller teoretiska problem i allmänhet.

Det viktigaste är att den framtida ledaren och underledaren lär sig hur man leder korrekt i praktiken, hur ledarprincipen ska förstås och förverkligas korrekt. Auktoritet och ansvar måste också bli vägledande principer för dessa växande andra generationens ledarkamrater. Följande principer måste bli en andra natur för dem - ingen kommer att tillåtas ta på sig ledaruppgifter i vårt samhälle, nu eller i framtiden, som inte har förstått dem och som inte anstränger sig för att konsekvent och hårt omsätta dem i praktiken, även gentemot sig själv.

Disciplin gentemot partiet och dess allmänna linje: Varje ledande kamrat måste först och främst förstå att hans uppgift som ledare är att tjäna partiet. Rörelsens enhet, sammanhållning och funktion är beroende av ledarkårens sammanhållning, av att man strikt följer och tillämpar partilinjen, även om man är oense i enskilda frågor, av att man lyder partiledningen. Endast partiet säkrar segern, för varje fraktionsbildning, varje splittring, varje intrig, varje odisciplin, varje avsiktlig avvikelse från partilinjen hotar direkt partiets inflytande och förmåga att hävda sig - de är sabotage av segern!

Att vinna anhängarnas förtroende: Varje ledande kamrat som tar på sig en ledaruppgift är skyldig att vinna och behålla förtroendet hos de partikamrater som står under hans befäl! Endast om han lyckas med detta är han värd att vara och förbli politisk ledare eller underledare. Partiet måste se till att denna princip aldrig glöms bort, för endast ett förtroendeförhållande mellan ledare och anhängare garanterar dynamiken, glöden, entusiasmen och den revolutionära beslutsamheten hos vår rörelsens kämpande gemenskap!

Inga personliga följare: Varje ledare bör vara en förebild för sina följare. Därför är det bara alltför naturligt att kamraterna är entusiastiska över en sådan ledare, att de går igenom eld för honom, att de känner sig personligt knutna till honom. Allt detta är normalt och kan aldrig undvikas; tvärtom kan det till och med bidra till att sporra respektive enhet i sin kampvilja och beredskap för strid. Ledaren själv får dock aldrig samla personliga anhängare bland sina anhängare och medvetet främja en personlighet. Snarare bör han alltid engagera sina kamrater för partiet och dess linje: Lojaliteten måste alltid och otvetydigt vara mot partiet och mot den enskilde ledaren endast i den mån han agerar som ombud för partiet och själv förblir lojal mot partiet.

Ansvarskänsla: Ledarkamraten tjänar inte sina personliga ambitioner, utan partiet. Han måste vara medveten om att han tilldelades sitt ansvarsområde eftersom partiet var övertygat om att han var den bästa mannen för det. Detta resulterar i hans ansvar gentemot partiet att lösa uppgiften med all sin kraft och

nå framgång. Om han emellertid inser att han inte kan lösa uppgiften eller att någon annan skulle vara bättre lämpad, får han inte stanna kvar på sin post av missriktad stolthet, utan måste begära att bli avlöst. Han får aldrig mobba, förtrycka eller skälla på en kamrat som är bättre än han själv, bara för att behålla sin post. Han måste utveckla en så stark ansvarskänsla att han bara känner en enda önskan: att hitta den bästa personen för varje uppgift och sätta honom på sin rätta plats - även om han måste ge efter och offra sig själv i processen.

Kamratskap: Den politiska ledaren och underledaren blir inte hänryckta halvgudar när de tar på sig en uppgift som motsvarar deras förmåga, utan är och förblir kamrater bland kamrater. Kamratskap i kontakten med anhängarna måste därför också prägla våra ledarkamraters arbete och kamp: Varje kamrat tas på allvar, stöds och respekteras, ingen blir meningslöst beordrad, trakasserad eller förödmjukad. Ledarskap innebär att vinna förtroende, att kunna övertyga och att inte begränsa sig till att insistera på sin auktoritet.

Arbets- och offervilja: En kamrat i det nationalsocialistiska ledarskapet kräver inte något av andra som han inte kan göra och inte har visat själv: Den som kräver och förväntar sig ett osjälviskt arbete för samhället av den vanliga partikamraten, den som uppmanar partiets politiska soldater att kämpa och, om nödvändigt, dö för partiet och vår heliga idé med absolut disciplin och total beredskap att offra sina egna liv, måste själv bevisa att han också är beredd att göra allt detta. Vi får aldrig tolerera storpigor i toppen; det nationalsocialistiska partiet måste alltid ledas av kämpare!

Rättvisa: Ledaren måste vara rättvis och göra rättvisa mot alla sina underordnade. Han får inte godtyckligt gynna eller missgynna någon när han utövar sitt ämbete. Han strävar snarare efter att göra det möjligt för varje kamrat att upptäcka och fullt ut utnyttja sina förmågor så att de helt och hållet kan ställas i partiets tjänst. På detta sätt utbildar den politiska ledaren nationalsocialistiska personligheter på alla nivåer i partiorganisationen.

Självkännedom och självförverkligande: Även och särskilt ledarkompisen är medveten om att en nationalsocialist aldrig slutar att lära sig, att han ständigt måste vidareutveckla sig själv, använda och utveckla alla sina förmågor för att tjäna partiet på bästa möjliga sätt. En ledarkamrat får inte förlora sig i fåfänga, utan måste ständigt arbeta med sig själv. Han bör kunna ta emot kritik som är objektiv och använda sig av den. Han får inte ta in ja-sägare, utan måste alltid vara öppen för att inse sina egna styrkor och svagheter. Endast på detta sätt kan han mogna till en sann ledare.

Fantasi: Fantasi är en viktig förutsättning för all ledarskapsverksamhet. Att leda människor utan fantasi - dvs. fantasi och empati - är inte möjligt. Ledarkamraten

bör, utan att förlora kontakten med verkligheten, behålla förmågan att drömma, kärleken till människor, kraften att önska och förundras, bör bevara världens och livets skönhet, får aldrig bli en själlös apparatchik och en rutinmässig tjänsteman. Han får inte heller bli en envis, blind och begränsad fanatiker: Vårt parti behöver inga hysteriker i sin ledning, utan stolta, självsäkra och fria personligheter med visioner, fantasi och empati, med kärlek till världen och människorna, med förståelse och god vilja.

Viljestyrka: Ledarkompisen kommer endast att klara av sin uppgift om hans viljestyrka har stärkts och främjats på ett särskilt sätt. Från vår ledare Adolf Hitler, detta viljans geni, har vi lärt oss att viljan tvingar allt och är i slutändan oöverbunden. Endast viljan formar världen i den mån den är formbar. Vårt partis stolta segervisshet härrör från ledarkårens orubbliga vilja. Så länge denna vilja inte bryts fortsätter kampen fram till segern. Varje kamratledare bär ett personligt ansvar för att se till att partiets viljekår förblir orubblig och att partiet därmed verkligen representerar förtruppen för nationens viljekår och därmed är förkroppsligandet av vårt folks vilja att leva.

Dessa tio praktiska principer för elitträning måste följas. Det är inte den nationalsocialistiska trosbekännelsen, som vi tar för given, och inte heller smarta talesätt som gör en ledare eller underledare, utan ju mer han har gjort dessa tio budord för elitträning till sina egna, desto bättre är han lämpad för sin uppgift. Dessutom finns det förstås också gamla bud om arbetets och soldatlivets etiska principer - att vara ledare innebär inte att ha privilegier och åtnjuta makt, utan det innebär: att offra mer, arbeta mer, kämpa mer och tjäna bättre än andra!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben die Kapitalisten der Weltmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrfache von Massenmord, Verdrängung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der grünen Hölle werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu erwecken.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmordern stehen Schiller zu Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Bewegung ist zwar nicht zu werden, aber die Größe des biologischen Völkertat ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegner ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Rassenmischung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Streikkampf, als ein Propagandakrieg, bewaffnet oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jede Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktörande.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkivör som gräver upp det begravnade förflutna. Ett förflutet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!